

Név: Burai Ramóna

Osztály: 7. osztály

Iskola: Sütő András Általános Iskola Gárdonyi Géza Tagiskolája

Novella témája: Ha én szuperhős lehetnék

## **A város megmentése**

Néhány évvel ezelőtt, egy szép tavaszi délutánon éppen a kertben olvastam a kedvenc könyvemet, amikor megpillantottam az égen a jeleket, ami egy békejel formát kirajzoló felhő volt. Azonnal tudtam, hogy valaki bajban van.

A székemből felpattanva, összekaptam magam, és már repültem is a jel felé, mert onnan látom mindig, hogy kinek van szüksége segítségre. Az égből lepillantva láttam, hogy Egerben a városi bankot kirabolta egy bűnbanda, és a rendőrök küldték a segítségkérő jelet nekem. Jobb kezemet előre nyújtva, mint Superman száguldottam a bank felé, és azon gondolkodtam, hogy hogyan csaljam törbe a rablókát.

A bank hátsó bejáratához siettem, és láttam, hogy a három tettes már éppen az egérutat kereste. Az egyikükben ráismertem egy volt osztálytársamra, Andrisra. A tekintetünk összetalálkozott és egy pillanatra mindketten lefagyunk. Hirtelen nem tudtam mi tévő legyek. A banda már majdnem elérte a kisutca végét, amikor váratlanul megjelent Lora a fehér kis teherautójával és elállta a menekülők útját. Lora a legjobb barátnőm, de eddig ne tudtam róla, hogy neki is szuperereje van: ő a gondolatolvasás mestere volt. Messziről az enyémben belelátva felismerte, hogy segítségre van szükségem.

Ezt, a rablók váratlan figyelemelterelését kihasználva, a szupererőmmel felkaptam egy szemeteskonténert, és a rablók felé hajítottam. A három test elterült alatta, nem tudtak megmoccanni sem. Ekkor megérkezett a rendőrség és őrizetbe vették a bűnbanda tagjait. Andrissal ismét, utoljára találkozott a tekintetünk, és a felismerés pillanatát láttam a tekintetében: felismert, hogy ki vagyok, és rájött, hogy nagyot hibázott. Egy kicsit, talán el is szégyellte magát. Ekkorra már a rendőrautóban ült, nem tudtam semmit sem mondani neki.

Ebben a pillanatban felébredtem, és rá kellett jöjjek, hogy mindez sajnos csak egy álom volt. Nincs szupererőm, és nem jelenik meg a béke jele a felhőkben, ha valakinek segítségre van szüksége. Csak egy átlagos 14 éves diák vagyok, aki az élet kisebb-nagyobb kihívásait igyekszik megoldani több-kevesebb sikerrel. De ha lenne szupererőm, ha csak egy napra szuperhős lehetnék, ahogy az álomban, szeretném jobbra tenni az emberek életét. Segítenék a bajba jutottakon, és elkapnám a bűnözőket.

Ha én szuperhős lehetnék, mindig készen állnék, hogy segíthessek az embereken.